

فرهنگ روضی

سه‌شنبه
۹ آذر ۱۳۹۵
۲۹ صفر ۱۴۳۸
۸ صفحه/شماره ۳۴۴۲

حکمت روز

امام رضا (ع)

هر کس با وجود دوری سرایم به دیدار من آید، روز قیامت در سه جابه نزدش می‌روم تا او را از ترس و وحشت‌های آن‌رها سازم؛ هنگامی که نامه‌های اعمال به‌راست و چپ پراکنده می‌گردد، بر پل صراط و هنگام سنجش اعمال.
الخصال، ج ۱، ص ۱۶۸

مناجات

خواجۀ عبدا... انصاری

الهی

الهی از پیش خطرو از پس راهم نیست

دستم گیر که جز فضل تو پنالم نیست.

الهی ترسانم از بدی خود

بیامرز مرا به خوبی خود.

الهی بنیاد توحید ما خراب مکن

و باغ امید ما بی آب مکن.

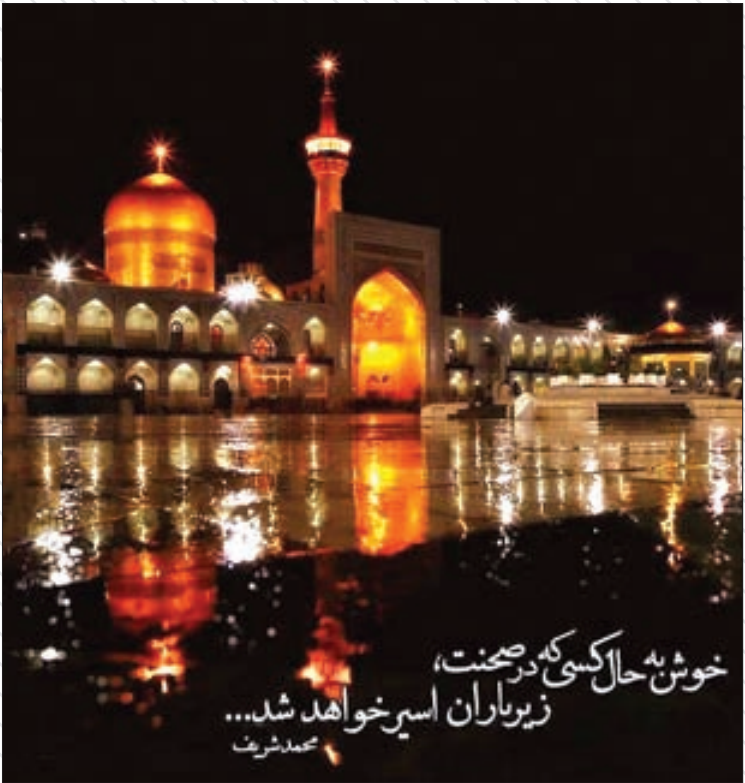
الهی هر کس از آنچه ندارد مفلس است و من از آنچه دارم.

الهی ابو جهل از کعبه می‌آید و ابراهیم از بتخانه کار به عنایت بود، باقی بهانه.

الهی اگر مجرم، مسلمانم و اگر بد کرده‌ام پشیمانم.

الهی کدام در دا از این بیش باشد که معشوق توانگر بود و عاشق درویش...

شاعرانه

خراسان به روایت فارسی

۹ اذر سال ۱۳۲۹

دائر شدن مطب جراحی در بالاخیابان

۶۶سال پیش در چنین روزی، «خراسان» نوشت:

مشهد؛ آگهی‌واره – آقای دکتر سیداحمد مؤمن که سوابق ممتدی در امور طبی و عملیات جراحی دارند، اخیراً از تهران به مشهد بازگشت نموده‌اند و مطبی در بالاخیابان، بعد از کوچه باغ عنبر دائر نموده، همه‌روزه از ساعت ۱۲ تا ۸ صبح و از ساعت ۸ تا بعداز ظهر، مشغول پذیرایی مرضی (مریض‌ها) و مراجعین می‌باشند.

●**برف مردم را در بیابان سرگردان کرد**
مشهد؛ خبرنگار **خراسان** – دیروز صبح، از سنگ بست، شاه‌تقی و قدمگاه، به وسیله تلفن اطلاع داده شد که به واسطه مسدود بودن راه‌ها، کلیه اتوبوس‌ها متوقف و عده زیادی از مسافرین در بیابان سرگردان می‌باشند. از طرف مسئولین امر فوراً به اداره راه‌استان نُهم دستور داده شد که عده‌ای مأمور و عمله‌و سایل لازم، فوراً برای باز کردن راه‌ها بفرستند و رئیس اداره راه، بلافاصله با مأمورین حرکت کردند. ضمناً به دستور آقای استاندار، مقداری نان و پنیر و تخم مرغ و قند و چای و سیگار و... برای مسافرین ارسال گردید.

●**مسابقات حرکات زمینی آموزشگاه‌های مشهد برگزار شد**
مشهد؛ **خبرنگار خراسان** – پریروز ساعت ۵ بعداز ظهر، مسابقات حرکات زمینی آموزشگاه‌های

نمای تاریخی

این عکس هم‌روودی باشگاه افسران در خیابان ارگرا نمایش می‌دهد که باغ‌علی و فروشندگان آلبوم‌های تمبر یادگاری در آن مشخص هستند.

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان
مدیر مسئول: محمد سعیداحدیان
سردبیر: سیدعلی علوی

آدم‌ها، قصه‌ها

گفت و گوبا حاج جواد رضوی عضو هیئت امنای مهدیه مشهد و یکی از بازماندگان خاندان سقاباشی‌های حرم رضوی

خادمان آب

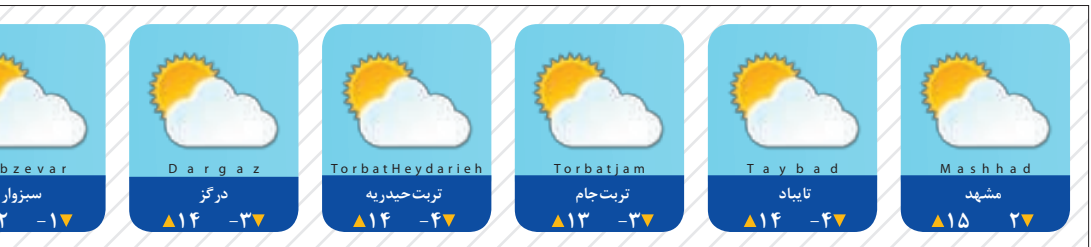
سنتی دارند ز اثران که از مشهد، آب سوغات می‌برند. آب سقاخانه اسماعیل طالار، روزگاری در این شهر، سقایی حرقه بودو میراث‌پدرانی برای فرزندانشان، خانواد‌های مثل «سقای رضوی»، در مقام خدمتگزاران حرم رضوی، سال‌ها ز اثران لب‌تشنه را در صحن و سرای حضرت سیراب می‌کردند. این خاندان ریشه‌دار مشهدی‌را قدیمی‌ها به نام می‌شناختندو نسل جدید جای‌پای‌ریشه‌دارشان را در نقاط مختلف شهر، به‌یاد می‌آوردند. فرزندان این خانواده‌پس از انقلاب به مدد مردم در ساخت مهدیه مشهد مشارکت کردندو امروز بزکانشان، گردانندگان این مرکز مهم مذهبی هستند. یکی از کهنه‌سواران این خاندان، حاج جواد سقای رضوی عضو هیئت امنای مهدیه است که خاطرات و ناگفته‌های زیادی از این شهر دارد. برای گفت و گوبا او، عازم مهدیه مشهد می‌شویم.

● قصه سقا‌ب‌اشی‌ها

بر خلاف انتظارمان حضور مردم در مهدیه مشهد به برگزاری مراسم ربطی ندارد. سمت صبح هم برو بیافراوان است. این موضوع را که به حاج جواد می‌گوییم، می‌خنددو پاسخ می‌دهد: اینجا خانه مردم است و هر کسی کاری داشته باشد، درش باز است، الزاماً به مراسم عزاداری یا شادی اختصاص ندارد، بلکه مکانی است برای خدمتگزاری به مردم.

با او از ریشه‌داری خانواده‌اش در خدمت به زائران رضوی می‌گوییم؛ به ویژه پدرش حاج غلامرضا سقای رضوی که مسئول سقاخانه حرم امام رضا (ع) بوده است. او در پاسخ توضیح می‌دهد:

«در صحن کهنه حرم مطهر رضوی رودی جاری بود که از شش فرسنگی مشهد یعنی چشمه گیل‌اس نشأت می‌گرفت؛ سقاخانه در گذشته به شکل یک گل بود که در چهار طرف آن چهار حوض قرار داشت و دو آب باریک از آن به خارج و به حرم کشیده می‌شد. در آن زمان آب لازم برای سقاخانه، بر پشت قاطر‌ها از سناباد به حرم حمل می‌شد و در ادامه در درون حوض‌هایی که اشاره

نمابر دبیرخانه: ۰۵۱۳۷۶۲۴۳۹۵
پذیرش آگهی‌و اشتراک: ۰۵۱۳۷۰۱۰
پیامک: ۰۳۰۰۹۹۹۹

دفتر مرکزی: مشهد، بلوار شهیدصادقی
صندوق پستی: ۵۱۱-۹۱۷۳۵
تلفن: ۰۵۱-۳۷۶۳۰۰۰

مشکاتی

● **ماجرای یک مجلس مذهبی که به پایگاه فرهنگی شهر تبدیل شد**

حرف که به مهدیه می‌رسد، از ماجرای تأسیس آن و نقشش در مشهد سوال می‌کنیم. او لیخندی می‌زند و در پاسخ می‌گوید: فکر می‌کنم خواست خدا بود که مکانی که در آن جلسه مذهبی تشکیل می‌شد، بعدها به قلب جریان فرهنگی مشهد بدل شود.

وی ادامه می‌دهد: جلسه مذهبی جمع و جور ی با عنوان «انصار المهدی (عج)» داشتیم. که سابقه‌اش به قبل از انقلاب برمی‌گشت. برنامه‌های دعای ندبه‌مان خیلی زود مورد استقبال عموم قرار گرفت. ظرف چندماه جلساتمان به حدود ۳۰ نفر رسیدو چون اغلب تفسیرهای پُرشور و انقلابی‌چاشنی آن بود، جوان‌ترها پای ثابت نشست‌هایمان بودند. حتی در ایام انقلاب، وصف جلساتمان باعث دستگیری بعضی اعضا شد. خلاصه بعد از انقلاب با توسعه برخی برنامه‌هایمان، جا برای برگزاری مراسم کم می‌آوردیم. گاهی طوری می‌شد که از خانه‌های همسایه‌ها و معابر مجاور نیز استفاده می‌کردیم. بالاخره با کمک بعضی دوستان خیر بستر تأمین فضای برای مهدیه فراهم آمد اما توسعه اصلی مکان فعلی آن به بعد از جنگ موکول شد. اول نیت کردیم عنوان حسینیه را به نام هیئتمان برنیم اما با توقف فعالیت مهدیه مرحوم عابدزاده، یکی از چهره‌های برجسته مشهد، عنوان مهدیه را برای این مکان برگزیدیم. توسعه و حمایت مردم از این مکان قابل تحسین بود و خیلی زود به قلب برگزاری اتفاقات مهم مشهد تبدیل شد.

● از مونی برای مجاوران و خادمان

او حرف را می‌کشد سمت ارادت مردم به حضرت رضا(ع) و بیان می‌کند: هرآنچه امروز داریم در این شهر و در سرزمین ایران از برکت وجود اقا است. مردمان این دیار، از گذشته زبان عرض ارادت را خوب می‌دانستند، پس در فرهنگشان خدمت به حرم اقا و زائرانش، بزرگ‌ترین افتخار بودو خدام نیز نزد مردم جامعه مورد احترام بودند. این فرهنگ غنی حالا به مارسیده است تا بدانیم چطور در مقام مجاور، باید زائر اقا را تکریم کنیم. این ایام بهترین زمان برای پیس دادن امتحان و بیان ارادت است.

پریده کتاب

کتاب ولادت- سعید تشکری

هاثق به آن آن، ر سیده بود و دعبل خوب می‌دانست که این مرد پارسی چه خوب، زود پیر شده است! همان دم که در برابر طاهر، در بند ایستاد. همان دم که دانست، خوشه چینی آسمان به زمین افتادن سیب از درخت، با حادثه تفاوت دار! تقدیر و تدبیر است. حال، را در بند افتادن خود از سوی خداوندو برکاتش را دانستند. هاثق و دعبل نرفته از هم مانندند. یکی به سوی یار رفت و یکی سوی دلدار! هاثق به سوی قافله فاطمه معصومه فت. دعبل به سوی سرای علی بن موسی رفت. بی قافله!

Mashhad

شهر و استان در شبکه‌های اجتماعی

رضا عنایتی فوتبالیست خراسانی در پستی، باضمیمه کردن این عکس، شهادت رسول خدا(ص را) تسلیمت گفت.

امیریل ارجمند، این عکس را در اینستاگرامش به اشتراک گذاشت و توضیح داد که آن را مادرش بی‌هوا از پدر، گرفته در حالی که در پوش خان غرق در مطالعه بوده است.

یادداشت

حجت الاسلام و المسلمین محمد مهدی ماندگاری

استادحوزه و دانشگاه و رئیس موسسه روایت سیره شهدا

در این خانه نام خدا جاری است

زیارت در اعتقاد شیعیان به معنای دیدار با یک انسان کامل است و از آن جا که یک شاخصه انسان کامل طلبی اوست، در نتیجه زیارت می‌تواند مسیری برای فهم نقص‌هایمان و درک کمالات اهل بیت (ع) و تلاش برای اصلاح‌گری باشد.

اما زیارت یک جنبه روحی نیز دارد و معنای آن حضور عارفانه انسانی عاشق در محضر معشوق و اعلام پایبندی به اندیشه‌ها و نگرش‌های او است. همچنین فرصتی است تا در محضر او از در دگرگوبید و در مان بجوید. در بسیاری از روایات، برای زیارت عارفانه و توأم با اخلاص یاداشی از شمشند و عده داده شده است.

در دین اسلام سفارش بسیاری به زیارت اهل بیت(ع) به‌ویژه زیارت امام رضا(ع) به عنوان پاره تن رسول ا... (ص) می‌شود، به طوری که از حضور او در محضر و بارگاه آن حضرت، به عنوان افضل زیارت‌ها یاد شده است، بخشی از این اهمیت از بابت غربت حضرت و قرار گرفتن مرقد ایشان دور از وطن است. از سوی دیگر، وجود نازنین علی بن موسی الرضا(ع) با هجرت به ایران، بستر ساز تشکیل امتی شد که شاخصه‌هایش به مثابه همان توصیفی بود که در آیه ۵۴ سوره مائده آمده است:

«ای کسانی که ایمان آورده‌اید، هر کس از شما از دین خود برگردد، به زودی خدا گروهی (دیگر) را می‌آورد که آنان را دوست می‌دارد و آنان [نیز] او را دوست دارند. [اینان] با مؤمنان، فروتن، [و]بر کافران سرفرازند. در راه خدا جهاد می‌کنند و از سرزنش هیچ ملامتگری نمی‌ترسند. این فضل خداست. آن‌را به هر که بخواهد، می‌دهد، و خدا گشایشگر داناست.»

زیارت برای چنین امتی با چنین شاخصه‌هایی، نفعات معنوی فراوانی دارد. اما بهترین زیارت چگونه زیارتی است؟ پاسخ ساده است. آن زیارتی که بتواند گذشته‌ما را پاک، حال ما را در ارتباط با امام رضا (ع) نورانی و بهشتی کند و تضمینی باشد برای آنکه در مسیر خدا، پیغمبر اکرم (ص)، اهل بیت (ع) و در راه بندگی خدا گام می‌برداریم.

انسان برای پاسداشت هر آنچه از شمشندتر است، بهایی بیشتر می‌پردازد؛ در روایات نیز توصیه شده است زیارت مرقد اهل بیت (ع) با پای پیاده شایسته‌تر است. مسیری که فرد در آن گام برمی‌دارد تا رسیدن به مقصود (حرم اهل بیت(ع)) در حقیقت نمادی از مسیر زندگی است که با عشق به وصال باید طی شود و در این مسیر فرد جز به مقصودش فکر نمی‌کند، پس در نهایت رسیدن و متصل شدن به این جریان معنوی و پربرکت، بسیار شیرین و لذت‌بخش است.

امام رضا (ع) نیز برای شیعیان به مثابه انسان کامل است و هر کس می‌خواهد به امام رضا (ع) برسد و آن حضرت را الگوی خویشستن قرار دهد، می‌بایست خودش را در معرض رحمت و تلاش برای رسیدن قرار دهد.

علاوه بر این، چنین دیداری می‌تواند دستاوردهای معنوی فراوانی نیز به همراه داشته باشد، اگر سیره حضرت را مطالعه کنید، در آن درس‌های بزرگی از زندگی می‌بینید. آن امام همام در تمامی ابعاد زندگی فردی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی، رویکرد خداگونه‌ای داشت و این الگوی شایسته برای مردمان این روزگار است. ایشان را به همجواری با قدرتی پوشایی مجبور کردند اما ایشان هرگز مقهور این بزرگنمایی و اغراق دروغین از قدرت نشدند. از سیره و رفتار ایشان در مقاطع مختلف زندگی‌شان روایت‌های متعددی نقل شده که بسیار آموزنده است.

حال اگر کسی خالصانه به زیارت امام رضا (ع) بیاید و در سیره آن حضرت دقت کند؛ قطعاً از آموزه‌های ایشان در سبک زندگی‌اش بهره‌ها خواهد برد. حرم رضوی قطعه‌ای از بهشت است و خانه‌ای که مصداق این آیه است: فَجَعَلْکُمْ فِیْ بُیُوتِ اَئِنَّ... اُنْ تُرْفَعُ وِیْذَکَ رَفِیْها اَسْمُهُ رَفَعْتُ یعنی در دل آن رفعت و جلال را به تماشای نمنشید.

در این خانه نام خدا جاری است و دل‌ها در آن آرام می‌گیرد. باید این خانه و صاحبخانه آن را گرامی داشت که برکت این سرزمین از وجود نازنین ایشان است. اما در باب زائران پیاده رضوی نیز باید گفت که این حرکت در کنار راهپیمایی پُرشکوه اربعین، مقدمه ظهور است. این حرکت خالصانه و سرشار از ارادت و پیام گواه‌یبداری است. این اتحاد در برگزاری پرشکوه این برنامه‌ها، نشان از آن دارد که جهان اسلام بر خلاف تبلیغات دروغین و تلاش‌های مذبح‌خانه‌زیر یک اگر چه حرکت ارزشمند کاروان‌های زائران پیاده به سمت مشهد خودجوش است اما پذیرایی شایسته و درخور از ایشان بر ذمه مسئولان و مجاوران حضرت رضا(ع) است. باید این نگاه مخلصانه را گرامی داشت و کوشید تا بنیان و عقبه فکری آن تقویت شود و از دل آن سوغاتی معنوی برای آحاد جامعه فراهم آید. به رغم این که عملکرد نهادهای دولتی و صدا و سیما در نهاده‌نه کردن فرهنگ میزبانی از زائران پیاده مطلوب ارزیابی می‌شود، اما همچنان ظرفیت ارتقای خدمت‌رسانی وجود دارد. همچنان که ملت عزیز عراق با وجود اینکه جنگ گریبانگیرشان است اما زیباترین استقبال را از میلیون‌ها زائر امام حسین(ع) به عمل آوردند، قطعاً عزیزان ایرانی، خراسانی و به ویژه مشهدی، با الگو گرفتن از این حرکت خواهند کوشید زیباترین، خالصانه‌ترین و با شکوه‌ترین استقبال را از زائران رضوی به منصفه ظهور برسانند.